

קומץ "מטורפים" מול עולם הגזרות

אנדה עמיר-פינקרפנד

(עם מקרא הספר, פורצי השערין לברכה חבס, בהוצ' "מערכות")

הסירה. שמעו ושמו ייזכרו לצד הודות לגילוי זה. דורות יתחנכו על סיפורי האמת, שאינם מבריקים, ואשר הובאו לכאן ללא כחל ושרק, כפשוטם וכאמתם המזוהרת בתומה.

29 פרקים בספר, פרק פרק ואניו תי, כל אניה וכל ספינות — וקורות יסוריה, חתירתה, נצחונה או אבדונה. ספר מוסרי וחינוכי הוא "פורצי הש" ערים", ואם ייחשב אי פעם כפרק בהיס"טוריה שהלף כבר, ורוחו יכה גלים, יערר רר ויאלף, ואף יועיק את אלה הנוטים לשכות.

מה מאוד שונה ספר זה, הארוג כולו מטווי היסורים, משלושת הכרכים של "ספר הדמעות" לש. ברנפלד, אשר עוררו בנו את התודעה העמוקה של המטירולוגיה הנצחית של עמנו. גם ב"פורצי השערין" מתואר הסבל האיום והתהומי, אך גאווה ונקיפות קומה יש בו, התקוממות נגד יעוד הדמעות שה" שחה את גבו של היהודי הנצחי. הש" איפה לחיים וברכתם, היא הציד וה" רוח המפעמים ב"פורצי השערין", והיא מקור עוזם ומעשיהם של "המטור" פים".

רצוי מאוד היה כי יתורגם ספר זה ללשונות אחרות, ובמיוחד לאנגלית. ויופץ ברחבי האימפריה הבריטית כוע" קת מצפון.

על ספון "עליה", יוני 1957

קולמוסה הנאמן של ברכה חבס, לא הכזיב. כמו בציורי קליידוסקופ ריא" ליסטי היא מעבירה לפנינו את תיאור" ריה שנחרזו בקפדנות היסטורית על חוט השני של יסורי עמנו באשר הוא, ועקתה היחידה אינה אלא אך זכר לעובדות ומעשים עירומים וחשופים. בתחושת האכזרן נאבקים העומדים על פתחו לזכותם לחיים כשהם נור" קים בין רשע לרשע, וחבורת "המטור" רפים" נחלצת למשות אותם בציצית ראשם מהנבכים, חבורה זו שקמה מלב" לבו של הישוב בארץ, בשאגת מצפוננו, פורצת להושיע, באמונתה הגדולה, בהגיון נגד כל"הגיון, מחפשת פרצות וסדקים למלט אחים שהושמו במלכו" דת המוח. ואמנם, נגד כל הגיון, בתוך לרעה של מפלצת הטורף, יוצרים הם קשרים נועזים, מוצאים את הסדקים וה" פרצות, מציבים על בל"מה אניות" של" ממש, מעמידים צי צועני ללא דגלי לאום, ללא נמל"מכורה, ללא מגן וחוק, ואך דגל אחד עליהם: "אל יאוש!" עד הסוף — אל יאוש! כי עוד יש פינה בעולם המצפה להם, לנדונים אלה. יש עוד הרוצה בהם.

וטוב עשתה ברכה חבס שקראה בש" מם של העושים והמעשים האלה, אשר פעלו במשך שנים, כאהווי להבות, טרופי הזית אחת וסוקד אחד ששמו: הצלה. יש אשר שלמו בחייהם בעד העזתם בעמדם בפני רצונו הרצחני של העולם כולו. מופלאה מאוד חבו" רת זו של כמעט יחידים, כמעט אלמוני" יים בשמותיהם הסתמיים: "דני" או "שמעון", או "חיים" או "יונתן", והם הופכים לסמל העוז, היומה, המלחמה על פתחי היאוש, נגד הזדון הסוגר על קרבנותיו מכאן ומכאן. הם באים לבטלו, כפי נגד כל איתני העולם התיצבו הם, אך מה תזקים הם במקור מוסריו" חם השלמה והמוחלטת. ולכן טוב שפ" ענחה המחברת את שמותיהם האמ"י תיים, באשר אין עוד סכנה ל"עניין" ול"מוסד" בפיענוח נא" מן זה. יש ערך חינוכי לעוב" דה שה"מטורפים" האלה מבני "עמך" נזו, לא מלאכים נשגבים, וכי כמותם יכול יוכל כל אדם מן השורה בעת בוא הצרה, באם אך ידע לפקוח לרו" חה את עיניו ואת לבבו. פיענוח זה, ללא קיסורי לבונה פאטטיים, יש בו כדי סחן כבוד והוקרה לאלה אשר זכו בכך, ואם היו אלה מבין פיקודי ההגנה הרגילים, או אישים קברניטי האומה ומנהיגיה בבוא הימים, כמו ברל כצנלסון, או בן-גוריון וי. טבנקין או שאול אביגור, או אליהו גלומב, — טוב שיזכרם העם במעשיהם, ביסורי מאבקים המוסרי בהנהגת העם בתקופה המרה ביותר.

מאוד אהוב על מקוראים אותו "דני" קפיטאני", שהוא כהריאל יופה, עשיר המעש והגבורה, שכל ספני חוף היים התיכון ידעוהו, כיבדוהו ואהבוהו, וא" שב"גלל בתחומות חיים עם פ"ג אומדי